

[Kent Kirk]

Også i Det Konservative Folkeparti er vi tilfredse med, at det er lykkedes for alle syv jartier at blive enige om betækningsbidraget.

Vi er også meget tilfredse med, at vi i forbindelse med lovforslagets behandling har kunnet blive enige om nye procedurer for Folketingets åbenhed omkring EF-stoffet. Man kan selvfølgelig altid diskutere, om det er nøjagtig den rigtige måde, vi nu har fundet frem til, men vi lægger meget vægt på, at vi nu får ordentlige pressemøder, efter at Markedsudvalget har behandlet de forskellige sager.

Vi lægger også i Det Konservative Folkeparti meget vægt på, at der nu etableres et EF-dokumentationscenter, som sikrer, at alle borgere har mulighed for at følge med i, hvordan sagerne behandles i forhold til EF's Ministerråd. For det er jo sådan, at man kan søge informationer vedrørende EF-Kommissionen i EF-Kommissionens informationstjeneste, og i forhold til Europa-Parlamentet kan man søge dem hos Parlamentets informationstjeneste, men med hensyn til Ministerrådet har man jo ikke haft helt de samme muligheder. Jeg tror, det vil få stor betydning for at skabe den åbenhed, der er behov for i EF-sager.

Må jeg også sige, at jeg er meget ked af, at Fremskridtspartiet med deres ændringsforslag nu fuldstændig forplumrer EF-debatten, men jeg kan godt forstå, at Fremskridtspartiet har et virkeligt problem. Når man ikke vil anerkende, at Edinburgh-afgørelsen betyder en ny situation for dansk EF-politik, kan jeg godt se, at man virkelig har et problem, specielt set i lyset af de argumenter, som vi mødte sidste år fra Fremskridtspartiets og andre EF-modstanderes side omkring Maastricht-traktaten.

Det er jo en kendsgerning, at med Edinburgh-afgørelsen har man definitivt fået sagt, at der ikke er tale om fælles EF-forsvar for Danmarks vedkommende. Det er en kendsgerning, at Edinburgh-afgørelsen definitivt tager luften ud af de balloner, som Fremskridtspartiet sendte i luften sidste år om, at Danmark var nødt til at opgive den danske krone. Det er også en kendsgerning, at efter Edinburgh-aftalen kan man i hvert fald ikke med rette tro i stemmen gå ud og sige, at Danmark vil blive overvældet af flygtninge fra de andre EF-lande. Man kan heller ikke gå ud og sige, at nu skal Danmark have fælles politi. Man kan heller ikke gå ud og sige, at unionsborgerskabet i EF

på nogen måde kan afløse det danske statsborgerskab; det slås jo fast med syvtommersøm i Edinburgh-afgørelsen. Og det samme er tilfældet med de fejlagtige påstande om, at den sociale dimension vil betyde, at den danske folkepension ikke længere vil kunne bestemmes af det danske Folketing.

Derfor kan jeg godt se, at Fremskridtspartiet med den strategi, partiet har valgt, er nødt til med det ændringsforslag, det har fremsat, at sige, at den folkeafstemning, vi nu skal have, ikke drejer sig om Edinburgh-afgørelsen, men den drejer sig om alle de forkerte påstande, som man fremførte sidste år.

Selvfølgelig har Fremskridtspartiet ret i, at der er nogle områder, som står fast for Danmarks vedkommende også efter Edinburgh-afgørelsen, og som Fremskridtspartiet er imod. Det gælder f.eks. spørgsmålet om arbejdsmarkedspolitikken; dér finder vi, at det er rigtigt, at Danmark med fuldt knald kan gå med ind og arbejde for, at vi ikke kan konkurrere hinanden ud på det europæiske marked ved at have dårlige arbejdsmiljøvilkår for vores arbejdsstyrke.

Det er da også rigtigt, som Fremskridtspartiet påpeger, at Edinburgh-afgørelsen ikke ændrer Parlamentets rolle i EF's beslutningsproces. Her anser vi det som konservative for meget vigtigt, at vi får styrket Parlamentet, så det bedre kan kontrollere Kommissionen. Vi er fuldstændig uenige med Fremskridtspartiet, for vi ønsker parlamentarisk kontrol med EF-Kommissionen.

Vi er også i modstrid med Fremskridtspartiet, når vi taler om etablering af regionale råd. Vi synes, det er godt, at der nu etableres regionale råd, således at regionerne i EF kan få en vis indflydelse på den politiske diskussion med Kommissionen og Ministerrådet.

Og vi er fuldstændig uenige med Fremskridtspartiet, når der er tale om fælles udenrigspolitik. Vi finder, det er tvungende nødvendigt, at EF samarbejder mere omkring udenrigs- og sikkerhedspolitik. Derfor er det godt, at de elementer i Maastricht-traktaten ikke er blevet rørt. Som situationen er i det tidligere Jugoslavien, og som situationen er i Rusland i dag, ja, så kan alle se, at der er behov for fælles fodslag mellem de vesteuropæiske lande i udenrigs- og sikkerhedspolitikken.